

Reiser. Det er nu foreslaaet, at man til disse Fordringer skulde føie, hvad der findes i § 1: Kjenndskab til de for Seil- og Dampskibe gjældende Bestemmelser for at undgaa Paafælling, for Lanterneføring m. v., til Redningsapparaterne og disses rette Brug, samt til Brugen af Signalfystemet for Handelskibe af alle Nationer og vedtagne internationale Veisignaler". At det er ligefrem nødvendigt, at enhver Skibsfører og Styrmand har Kjenndskab til disse Ting, tror jeg ikke behøver nogen nærmere Begrundelse, og at det skulde fordres, er et Ønske, der i den senere Tid har gjort sig gjældende med bestandig stigende Styrke. Jeg tror for Øvrigt ogsaa at kunne tilføie, at det Foreslaaede ikke vil medføre nogen virkelig Kjendelig Forøgelse af den paagjældende Examenens Vanskeligheder, idet det vil være et meget lille Undervisningspensum. Idet disse Fordringer saaledes spies til dem, der nu fordres af Skibsførere og Styrmand i Almindelighed, har man troet det nødvendigt ogsaa at fordrø, at for at Skibsførere og Styrmand kunne faae Ret til at føie eller føre med Dampskibe, skulde de have den allermeest elementære Kundskaab til Skibsdampmaskinen og dens Brug. For nu at faae en saadan Prøve indrettet, har man egentlig ikke behøvet at ty til noget Nyt; idet den allerede nu bestaar ved en Del af Navigationskolerne. Der er nemlig i Loven om Styrmandsexamenens § 11 omtalt en saadan Prøve i visse Jag, og deriblandt en Prøve i Massinlære, som hidtil er bleven afholdt i Henhold til Bekjendtgjørelsen af 13de Juli 1869. Hvad man nu vil gjøre her, er blot at bestemme denne Prøve nærmere ved Lov og tillige indrette Examinationen saaledes, at den bliver noget mere betryggende. Selve Prøven er kun i ringe Grad vanskeligere — om den overhovedet er det — end den Prøve, der allerede nu finder Sted. Jeg skal bemærke, at de Rettigheder, der skulde følge af disse Examinere, indeholdes ikke i det foreliggende Lovforslag, men derimod i det Lovforslag om Tillæg til Søneringslovene, som for Diebliffet er under Behandling i Folkethinget. Selv om imidlertid dette Tillæg ikke skulde blive færdigt i nærværende Samling, vilde det dog vistnok være heldigt, om den foreliggende Lov vedtages nu, idet der dog altid maa hengaa ikke ganske kort Tid, inden man kan stille de i Loven indeholdte nye Fordringer som Betingelse for Eihvervelsen af de paagjældende Rettigheder. Endelig skal jeg bemærke, at de Forandringer, Lovforslaget er undergaaet i Folkethinget, ere af uafsentlig Natur, saa at jeg kan anbefale det høie Thing at

vedtage det i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Sonne: Jeg erkjender Rigtigheden af, at der til den almindelige Styrmandsexamen fordres de Kundskaaber, som nævnes i § 1, og jeg erkjender tillige, efter den Udovling, vor Dampskibsart har taget, og efter det Neget, som er betroet Føerere og Styrmand i denne Fart, at Fordringerne i § 2 ere berettigede; men jeg har alligevel nogen Betænkelse ved disse Fordringer, om de end ikke ere hentede fra Fordringerne i og for sig. De yderligere Fordringer, der her stilles til Styrmandene, ville nemlig kræve nogen mere Lidsanvendelse end hidtil, saa at de Vedkommende i noget længere Tid end nu ville lide Tab af Fortjeneste, og Examen altsaa koste dem Mere end hidtil. Styrmandsneringen har hidtil været en af det Slags Næringer, som en fattig Mand kunde arbejde sig op til. Jeg kjender mangfoldige Skibsførere af fattig Herkomst, som, skjøndt de ere gaaede tilføs med ikke Mere, end de gif og stode i, og kun havde fattige Forældre, der ikke kunde hjælpe dem, dog efterhaanden have sparet sig saa Neget sammen, at de have kunnet ligge ved Skolen i den Tid, der behøvedes for at erhverve Styrmandsexamen, hvorefter de senere ere bleve Skibsførere og komne i god Stilling. Jeg vilde nu nødigt, at dette Forhold skulde forandres derved, at Fordringerne til Examen bleve saadanne, at ikke ogsaa fremtidig den arbeidsomme og stræbsomme, men fattige Mand kunde slaa ind paa den Vej og erhverve sig de fornødne Kundskaaber, og det forekommer mig derfor, at, naar det Offentlige for det Offentliges Skyld stiller høire Fordringer til saadanne Folt, saa bør det ogsaa komme dem til Hjælp. Jeg har da ogsaa med Glæde set, at Udvalget i det andet Thing har havt den samme Tanke, idet det har udtalt i sin Betænkning, at Udvalget tror, idet det anbefaler Lovforslagets Fremme, at turde gaa ud fra den Forudsætning, at Bevillingsmyndigheden vil i Sagens Interesse yde den fornødne Hjælp, og jeg har her taget Ordet for at bede den høitærede Marineminister om at bidrage Sit til, at denne Forudsætning kan ske Fyldest.

Marineministeren: I Anledning af de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede sidste Taler, skal jeg erkjende, at det foreliggende Lovforslag ganske vist fordrer en noget forøget Anvendelse af Tid og Penge fra de Paagjældendes Side, skjøndt Forskjellen fra, hvad der nu fordres i den